

Lov, nemlig Loven af 7. August 1914. Disse samme Medlemmer er nu med til paa et andet Omraade i Virkeligheden i lige saa vidt Omfang at bemyndige en anden Minister og ganske unddrage hans Afgørelser den Kontrol, som ligger i, at Rigsdagen skal give dem sin Tilslutning, før de har Retskraft. Vi har derfor tilladt os at stille Ændringsforslaget under Nr. 13, hvis Hovedpunkter er §§ 1 og 6, i hvilken sidste det foreslaas, at samtidig med, at Lovforslaget til Stor-Københavns Skolevæsens endelige Nyordning forelægges, skal der ogsaa forelægges et Forslag til Ændring af Tilskudsreglerne for de højere Skoler i det øvrige Land til Aftøsning af Loven af 2. Maj 1902. Jeg anbefaler varmt Mindretallets Forslag til Tingets Velvillie, men skal tilføje, at hvis Resultatet af den kommende Afstemning skulde blive, at Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 13 forkastes, vil jeg anbefale ærede Medlemmer, der ser paa dette Forhold paa samme Maade som Mindretallet, at stemme imod de af Flertallet under Nr. 1, 2 og 11 stillede Ændringsforslag og afholde sig fra at stemme over de øvrige af Flertallets Ændringsforslag.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg skal paa Grund af den fremskredne Tid fatte mig meget kort og straks sige, at jeg kan tiltræde de af Flertallet stillede Ændringsforslag, og tillige rette en Tak til dette Flertal for det Arbejde, det har været at komme til Enighed om denne store og betydelige Sag, et Arbejde, der aabenbart har været ret besværligt, idet man jo har haft forskellige Anskuelser og fra alle Sider har maattet slaa af paa sine Ønsker og Fordringer. Jeg mener jo ikke, at dette Flertals Ændringer helt har forbedret Lovforslaget. Der kan være enkelte Tilfælde, hvor jeg synes, det havde været heldigere at faa en anden Form. Jeg havde saaledes for mit Vedkommende kunnet ønske, at vi ogsaa havde faaet Mellem- og Realskolerne over til Staten for at faa nogle Standardskoler paa dette Omraade. Men i det hele og store mener jeg, man maa sige, at Forslaget, som det nu foreligger, er blevet forbedret i dette høje Ting.

Den ærede Ordfører bad mig til Slut have min Opmærksomhed henvendt paa en Ordning af Spørgsmaalet om Børn, der muligvis fra fremmede Kommuner kunde komme ind i disse tre Kommuner Skoler. Dette Spørgsmaal skal blive taget op ved den Forhandling, der vil blive ført mellem

Kommunerne og Ministeriet, og jeg haaber, det skal blive muligt at komme til en for Kommunerne tilfredsstillende Ordning.

Af den Kritik, Mindretallets Ordfører, det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh), øvede, skal jeg ikke komme ind paa meget, da vi jo har haft de fleste af de Spørgsmaal til Debat ved Sagens første Behandling. Blandt de enkelte Ting, det ærede Medlem sagde, vil jeg nævne hans Bemærkning om, at saaledes som Forslaget kom herop i dette høje Ting, vilde det have været Ministeren muligt med Hensyn til Spørgsmaalet om Lærernes Tjenestealderberegning at træffe Afgørelse ganske som han vilde, medens det Forslag, som nu er foreslaaet, søger denne Sag ordnet paa særlig Lov. Dette er ikke rigtigt. Saaledes som Forslaget kom herop, var Afgørelsen af dette Spørgsmaal henvist til Finansloven, og det ærede Medlem ved godt, at Ministeren ikke træffer Afgørelse, ganske som han vil, i et Spørgsmaal, der skal ind paa Finansloven. Det skal baade gennemgaaes af Finansudvalgene og afstemmes i Tingene. Naar jeg er gaaet med til at flytte dette Spørgsmaal over paa særlig Lov, er det, fordi jeg mener, at det er af mindre Betydning. Jeg mener fremdeles, at Forholdet godt kunde have været afgjort paa Finansloven, men da der muligvis kan vise sig andre Forhold, som man kunde ønske særlig Lov om, kan det være ganske rigtigt, at der, som der staar i det ærede Flertals Ændringsforslag, kommer en saadan særlig Lov, der eventuelt ogsaa kan komme til at berøre andre Forhold, som viser sig under Forhandlingerne.

Det ærede Medlem sagde, at som Flertallets Forslag er affattet, vil det fremdeles i § 1 give Ministeren alt for stor Bemyndigelse. Det Spørgsmaal skal jeg ikke komme nærmere ind paa, da vi allerede debatterede det under første Behandling, og der vel til sin Tid vil være Lejlighed til at debattere igen om den større eller mindre Bemyndigelse. Jeg mener fremdeles, at saaledes som Lovforslaget er forment af Mindretallet, vilde det, kort udtrykt, have forhindret eller udsdakt hele denne Sag et Aar eller to, da det jo ikke er helt sikkert, at man vil kunne forelægge et Lovforslag til den af det ærede Mindretal fastsatte Tid. Og den Forhandling, som vilde være at foretage dels med Kommunerne, dels med Skolernes Bestyrere, vilde være blevet af en saa usikker Art, idet det hele kunde blive kuldkastet, naar man igen kom med et